

[Sundhedsministeren]

Der er i loven bestemmelser om, at der skal betales for registrering, der skal betales for kontrol, og derfor er der også midler til at gennemføre lovens intentioner.

Som et led i lovens bestemmelser omkring registrering er der en bestemmelse om, at man med hensyn til dokumentation af virkninger skal kunne henvise til alment kendt viden. Der skal altså være en reference til virkningsgraden, og derfor er der regler omkring dokumenteret viden i selve loven.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har to bemærkninger. Ministeren meddelte, hvad jeg er helt bekendt med, at der er to regelsæt: et for naturlæge-loven og et for levnedsmiddelloven. Ingen tvivl om det. Men det, der er problemet, er, at man ikke bare kan sige, at nu må de handlende gøre op med sig selv, hvilken lov de vil, jeg var lige ved at sige, arbejde efter.

Det har i praksis vist sig, at en handlende, der ikke kunne afsætte sit produkt efter det ene regelsæt, har besluttet sig til så at sætte en anden etikette på og derefter køre efter det andet regelsæt. Det mener jeg er forbrugerfjendsk – at man kan vælge et andet regelsæt i det øjeblik, det passer bedre i markedsføringen, for at få regnskabet, der ikke ser særlig interessant ud, til at udvise en højere indtjening. Det er den problematik, der er klart utilfredsstillende.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg er tilfreds med, at ministeren siger, at der er ressourcer til at gennemføre denne lov. Jeg var lige ved at sige, at det skulle også bare lige mangle, at en minister fremsætter et lovforslag, som ikke kan gennemføres i praksis. Men jeg må opfatte det, som at ministeren tager klar afstand fra Sundhedsstyrelsens direktørs udtalelser i Det Fri Aktuelt den 28. februar 1992.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil godt til sundhedsministeren sige, at jeg er selvfølgelig bekendt med, at man skal kunne referere til alment kendte dokumentationer, hvis man påberåber sig en virkning fra naturlægemidlers side. Men jeg mener, at der er så mange tvivlstilfælde, også hvor man ikke kan referere til nogen kendt virkning.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi seriøst går ind i en overvejelse af, om det ikke er mere reelt, om det ikke er ærlig forbrugeroplysning,

når man ikke har nogen dokumentation – og med dokumentation mener jeg en sammenligning af den type, som man ellers bruger over for den medicinske lægemiddelvirksomhed – hvis man ikke har den type dokumentation, er det vel mere reelt at sige, at en dokumentation af den art findes ikke for det pågældende naturlægemiddel, og så i øvrigt lade det være op til forbrugerne, om man vil bruge det naturlægemiddel.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hvis et naturlægemiddel skal registreres, skal der kunne henvises til en dokumentation for, at der er en virkning. Hvis ikke en sådan dokumentation findes, kan det ikke registreres som naturlægemiddel, og det synes jeg egentlig lyder som en rimelig, fornuftig ordning.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Når ministeren ikke reagerer på mine udtalelser om Sundhedsstyrelsens direktør, må jeg opfatte det sådan, at ministeren stadig væk står ved, at denne lovgivning er fremsat med de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, § 4 og ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf efter § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) *Anden behandling af lovforslag nr. L 136:*